

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS00009139

Datum odločbe: 07.02.2018

Opravilna številka II.stopnje: Sodba UPRS (zunanji oddelek v Novi Gorici) III U 349/2015

Senat: Peter Golob (preds.), dr. Erik Kerševan (poroč.), Brigita Domjan Pavlin

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO - OKOLJSKO PRAVO

Institut: dovoljenost revizije - pomembno pravno vprašanje - odlagališče odpadkov - že rešeno pravno vprašanje - poroštvo

Zveza: ZUS-1 člen 83, 83/2-2. OZ člen 1012

Jedro

Na vprašanje, ki ga revidentka izpostavlja, je Vrhovno sodišče že odgovorilo v sklepu X Ips 116/2014 z dne 10. 12. 2015, na podlagi katerega je bila v ponovljenem (novem) sojenju izdana s to revizijo izpodbijana sodba. V tem sklepu je Vrhovno sodišče pojasnilo, da je treba poroštveno izjavo presoјati po določbah OZ.

Izrek

I. Revizija se zavrže.

II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

Obrazložitev

1. Z izpodbijano sodbo, ki jo je izdalo v novem sojenju na podlagi sklepa Vrhovnega sodišča X Ips 116/2014 z dne 10. 12. 2015, je sodišče prve stopnje na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) kot neutemeljeno zavrnilo tožničino tožbo zoper II. in III. točko izreka odločbe Agencije RS za okolje, št. 35468-33/2008-21 z dne 28. 2. 2013. Prvostopenjski upravni organ je z izpodbijano II. točko izreka zavrnil tožničino zahtevo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča za nevarne odpadke Izola, s III. točko izreka pa je zavrnil tožničino zahtevo za zaprtje dela tega odlagališča in za sanacijo odlagalnih polj s površino 3.018 m². Obe tožničini zahtevi sta bili zavrnjeni, ker tožnica ni predložila ustreznega finančnega jamstva, saj njena poroštvena izjava ne ustreza pogojem za poroštvo, kot ga ureja Obligacijski zakonik (v nadaljevanju OZ). Njeno pritožbo je pritožbeni organ zavrnil z odločbo, št. 35402-13/2013/2 z dne 11. 9. 2013.

2. Zoper pravnomočno sodbo sodišča prve stopnje je tožnica (v nadaljevanju revidentka) vložila revizijo. Glede njene dovoljenosti se sklicuje na vse tri točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. Uveljavlja revizijska razloga zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve določb postopka. Vrhovnemu sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbi ugodi. Zahteva plačilo stroškov postopka.

K I. točki izreka:

3. Revizija ni dovoljena.

4. Po drugem odstavku 83. člena ZUS-1¹ je revizija dovoljena, če je izpolnjen eden izmed tam navedenih pogojev za njeno dovoljenost. Po ustaljeni upravnosodni praksi Vrhovnega sodišča je tako trditveno kot dokazno breme o izpolnjevanju pogojev za dovoljenost revizije na strani revidenta, saj revizije po uradni dolžnosti ni mogoče dovoliti. Vrhovno sodišče glede na značilnost tega pravnega sredstva ter svoj položaj in temeljno funkcijo v sodnem sistemu svojih odločitev o tem, da revizija ni dovoljena, podrobneje ne razlaga.²

5. Po 1. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če vrednost izpodbijanega dela dokončnega upravnega akta oziroma pravnomočne sodbe, če je sodišče odločilo meritorno, v zadevah, v katerih je pravica ali obveznost stranke izražena v denarni vrednosti, presega 20.000,00 EUR.

6. V obravnavani zadevi revidentka izpodbija odločbo, s katero sta bili zavrnjeni njeni zahtevi za izdajo upravnih dovoljenj (okoljevarstvenega dovoljenja in dovoljenja za zaprtje in sanacijo). Ta odločba se ne glasi na denarno vrednost, saj v njej pravica oziroma obveznost stranke ni izražena v denarni vrednosti. Za izraz denarne vrednosti gre namreč le pri pravici do prejema določenega zneska in pri obveznosti plačati določen znesek. Zato pogoj za dovoljenost revizije po citirani določbi ZUS-1 ni izpolnjen.³ Vrhovno sodišče še pripominja, da ZUS-1, za razliko od tedaj veljavnega Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP), dovoljenost revizije po citirani določbi ni vezal le na vrednost spornega predmeta, temveč tudi na vsebino upravnega spora, saj je bila revizija dovoljena le v zadevah, v katerih je bila pravica ali obveznost stranke v izpodbijanem aktu izražena v denarni vrednosti. Revidentkino sklicevanje na v tožbi označeno vrednost spora je zato v tej zadevi pravno nepomembno.

7. Revidentka uveljavlja dovoljenost revizije tudi zaradi pomembnega pravnega vprašanja (2. točka drugega odstavka 83. člena ZUS-1). Sprašuje, "ali je prvi del tretjega odstavka 41. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁴ (v nadaljevanju Uredba), v delu ki se nanaša na poroštveno izjavo upravljalca v izključni lasti občine, kadar je odlagališče javna struktura v lasti občine, v nasprotju s splošnimi pravili OZ o poroštvu in če je, kako bi naj poroštvena izjava iz tretjega odstavka 41. člena sploh bila možna?".

8. Kakšne so zahteve za to, da se določeno pravno vprašanje upošteva kot izpolnjevanje pogoja za dovoljenost revizije izhaja iz ustaljene upravnosodne prakse Vrhovnega sodišča.⁵ Revidentka teh zahtev ni izpolnila. Na prvi del njenega vprašanja je Vrhovno sodišče že odgovorilo v sklepu X Ips 116/2014 z dne 10. 12. 2015, na podlagi katerega je bila v ponovljenem (novem) sojenju izdana s to revizijo izpodbijana sodba. V tem sklepu je Vrhovno sodišče pojasnilo, da je treba poroštveno izjavo presoati po določbah OZ. Glede na določbe XXIX. poglavja OZ ter sodno prakso Vrhovnega sodišča (II Ips 668/2005, II Ips 130/2009) pa je bistvena značilnost tega jamstva prav jamstvo za izpolnitev tuje obveznosti, to je obveznosti, ki pripada drugemu pravnemu subjektu. Zato ta del v sodni praksi Vrhovnega sodišča že pojasnjene vprašanja za dovoljenost revizije ne zadošča. Drugi del vprašanja pa ne vpliva na odločitev v tej zadevi, v kateri je bilo ugotovljeno, da je bila poroštvena izjava dana za zavarovanje lastnih obveznosti.

9. Revidentka tudi ni izkazala izpolnjevanje pogoja za dovoljenost revizije po 3. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1, to je zaradi zelo hudih posledic izpodbijanega akta. Zelo hude posledice je le pavšalno utemeljila z navedbo, da je zaradi upravljanja odlagališča brez ustreznega dovoljenja odškodninsko odgovorna za škodo, ki bo zaradi tega nastala in da ji je bila zaradi neutemeljenega zavlačevanja upravnega organa odvzeta pravica podaljšati okoljevarstveno dovoljenje, saj so se pogoji podaljšanja drastično spremenili in ji je zato s tem povzročena škoda. S tako navedbo pa revidentka svojega trditvenega in dokaznega bremena ni izpolnila.

10. Ker uveljavljani pogoj za dovoljenost revizije ni izkazan, jo je Vrhovno sodišče zavrglo kot nedovoljeno na podlagi 89. člena ZUS-1.

K II. točki izreka:

11. Revidentka z revizijo ni uspela, zato sama trpi svoje stroške revizijskega postopka (prvi odstavek 165. člena in prvi odstavek 154. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

-----
¹ Z novelo ZPP-E (Ur. l. RS, št. 10/2017) so bili črtani 83. člen in 86. - 91. člen ZUS-1 (drugi odstavek 122. člena ZPP-E). Ker pa je bila v obravnavanem primeru izpodbijana sodba sodišča prve stopnje izdana pred začetkom uporabe ZPP-E, to je pred 14. 9. 2017, se revizijski postopek konča po do tedaj veljavnem ZPP (tretji odstavek 125. člena ZPP-E) in posledično po dotedanjih določbah ZUS-1.

² Razlogi za to so pojasnjeni v sodbi X Ips 420/2014 z dne 2. 12. 2015.

³ Enako sklepi Vrhovnega sodišča X Ips 100/2008, X Ips 233/2008, X Ips 115/2009, X Ips 407/2009, X Ips 264/2009, X Ips 494/2009, X Ips 503/2010, X Ips 182/2011 in drugi.

⁴ Objavljena v Uradnem listu RS, št. 61/2011.

⁵ Glej sklepe Vrhovnega sodišča: X Ips 286/2008, X Ips 189/2009, X Ips 423/2012, X Ips 302/2013, X Ips 136/2015, X Ips 316/2015, X Ips 281/2016 in drugi.

Datum zadnje spremembe: 12.07.2018